

Иван Вазов

Героиня
(Екатерина Авксеитиева
Симитчиева)

[Екатерина Авксентиева Симитчиева – Българска учителка от Куманово, която се противопоставя на сръбските домогвания. Бременна, води една бурна демонстрация. Ударена от турски приклад тя загива след няколко дни.]

Поклон, сестро! Дух велик, незнаен
крил се в тебе – героиньо мила –
и гневът на цял народ отчаен
със стихийна сила.

И сега те виждам как прекрасна,
лвица разярена,
падаш жертва на борба ужасна –
млада покосена.

Сякаш чувам: „Ето моите гърди
слаби, женски – бийте, не отстъпам!
Таз земя е наша – и ще бъде.
Тук мра – не се дръпам!

Мра за род и чест, от радост пълна.
Сестри, не плачете за мен, моля.“
Ти умря и хладен гроб погълна
крехко тяло и желязна воля,

И ечи гласът ти пак през гроба,
носи се от две страни на Рила,
за да влива пламък нов у роба,
нам дълга да сочи с нова сила.

Той звучи: О сестри, майки, дайте
същия пример на братя, чада!
Как се прав стон, мъже, узнайте –
как се честно пада.

Поклон, сестро – вечно у нас жива!
Поклон на борците чудни, нови –
на земята, де цъфтят такива
майки и гробове!

София, 1899 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4514>]